

Narod se je včeraj poklonil zlatomašniku V. Hribarju

SLAVNOST V CERKVI MARJE VNEBOVZETE

Veliko potrkavanje v zvoni-ku farne cerkve Marije Vnebovzete v Collinwoodu, vihraječe zastave v zvoniku, slavolok pred cerkvijo in ozaljšano župnišče—vse to je pričalo, da je praznovala slovenska naselbine v Collinwoodu včeraj enega najbolj pomembnih dnevo v svoji zgodovini. Da, velik je bil včerajšnji dan za to naselbino in redko slavnost so praznovali župljani Marije Vnebovzete, zlatomašni V. Hribarju, zlatomašni dušnega pastirja, msgr. V. Hribarja.

Dolga vrsta lepo oblečenih ministrantov, kadetke društva sv. Helene, št. 193 KSKJ, kadetke društva sv. Jožefa, št. 169 in Frances Sušel Cadets, št. 10 Slovenske ženske zveze, so vodili slavnostno povorko od župnišča do cerkve; 18 č. gg. duhovnikov je šlo pred zlatomašnikom in končno sam preml. clevelandški škof Hoban.

Med gg. duhovniki smo opazili sledeče poznane: g. kanonik Omana, msgr. Zlamala, msgr. Tomislava Firisa, Joseph Matiča, Matt J. Butala, Alek. Urankarja, Milana Slapničarja, Ludwiga Viranta, Julija Slapničarja, Louis Baznika, Jo. Čelenski, Francis Bara, Rudolf Praznika, Andrew Andreja in nekaj je bilo duhovnikov tudi iz drugih fara.

Videli smo naše ljudi od vse-povsod, ki so prihiteli na to redko slavnost: od sv. Vida, od sv. Lovrenca, od sv. Kristine, iz Girarda smo videli Mr. in Mrs. John Dolčiča.

Pričetek slovesne maše je bil ob desetih. Cerkev ni pevska, zato je vodstvo Mar-jeta Rakarja je častno dovršil svojo nalogo s krasnim petjem naše latinske maše.

Slavnostni govor je imel v cerkvi g. kanonik Oman, ki je poudarjal, kako težaven je duhovniški stan in kako je g. zlatomašnik v vseh teh dolgih 50 letih zgrešno vršil svoj poklic, kot pravi Kristusov namestnik, v nebesa sebi in dušam, ki so mu izročene v varstvo.

Po končani maši je spregovoril nekaj besed tudi škof Hoban, ki je izražal čast in veselje, da mora biti izvozc pri ta-ko redki slavnosti kot je zlato-maša k a k e g a duhovnika, da vnebozem s župljani Marije zlatomašnika čestitati g. zlatomašniku V. Hribarju na ta-zakaj je iskrene želje, naj bi g.

ZUPAN LAUSCHE SE NE STRINJA Z ADAMIČEM

Richard Maher, politični urednik Cleveland Press-a je v soboto priobčil na uredniški strani sledeče:

"Značilno je, da je bil župan Lausche zadnji teden odsoten od konference Jugoslovanov. Župan, katerega starši so prišli iz Slovenije, je morda najbolj prominenten ameriški Jugoslovan v javnem uradu te dežele.

"Ne samo, da se ni udeležil konference, ampak je poslal celo pismo svojemu prijatelju, Louis Adamiču, organizatorju in predsedniku dotične konference, v katerem je izjavil, da se ne strinja s cilji te organizacije."

Reklasifikacija za vojno industrijo in za armado

Washington. — Urad za vojno silo je odredil novo reklasifikacijo moških z namenom, da se vzame vse one, ki so vojaških letih, ali v vojno industrijo ali pa v armado.

Pri tem se bo držala vlada treh glavnih principov:

1) Da obdrži one delavce, ki so neobhodno potrebni za vojno industrijo, še nadalje pri istem delu;

2) Da se premesti vse delavce od nevažnih del na dela, ki so potrebna za vojni napor in

3) Da se preskrbi armadi dovolj novincev, ne da bi se pri tem zmanjšalo vojno produkcijo.

MacNutt, načelnik urada za vojno delovno silo je rekel: "Čas je prišel, ko mora vsakdo doprinesiti svoj delež za vojni napor. Nobene postavne ni, ki bi dala izjemo družinskim očetom na račun vojnega napora.

Družinski očetje in drugi, ki ne bodo do 1. oktobra pri kakem delu, ki je potrebno za vojni napor, bodo klicani v armado, ako so fizično sposobni in ako so v vojaških letih.

V Columbusu bodo hišne gospodinje pomagale pri vojnem naporu

Columbus, O. — V tovarnah Noblitt-Sparks bodo začele danes delati hišne gospodinje ter tako doprinesle svoj delež k vojnemu naporu poleg tega, da bodo opravile doma vse gospodinjinsko delo.

Ker ne morejo dati polnega časa vojni industriji, bodo delale v dveh šifitih. Nekatere bodo delale od 8 do opoldne, potem bodo šle pa domov k domačemu delu. Druge, ki bodo postorile vse delo dopoldne doma, bodo šle v tovarno od 1 do 5 popoldne.

Morilec dvočkov se je v ječi prevezal žilo

17 letni Henry Hagert, ki je priznal, da je ustrelil dvojčka Collins in odpeljal nekega drugega dečka, katerega je kriminalno napadel, si je v soboto popoldne v ječi prevezal žilo na roki z namenom, da bi si končal življenje. Zbrusil je kovanec za 25c in si ž njim predrgnil kožo in žilo. Toda policija je to opazila pravočasno in ga obvezala. Zdaj so postavili k njemu stalno stražo, dokler bo na centralni policijski postaji.

Izredno važna seja

Jutri večer bo izredno važna seja skupnih društev fare sv. Vida. Vsi zastopniki in zastopnice naj gotovo pridejo in sicer ob 7:30 v navadne prostore.

Osišče je izgubilo v 3 mesecih 90 podmornic

Italija bo iz vojne v desetih dneh?

London.—Francoski radio v Alžiru je včeraj izjavljalo, da je tajnik italijanskega posla-ništva v Carigradu trdil, da bo Italija iz vojne v teku prihod-njih 10 dneh.

Za pomoč domovini!

Od petka do danes je vroči-na tako pritiskala na barome-ter, da je poskočil precej nad šest tisočakov.

Pomagaj mu je pa "na noge" z iz-datno vsoto msgr. B. J. Ponikvar, ki je nesel na banko v petek \$302.65. To vse se je na-bralo v kuvertah v cerkvi in kolek-ta se bo še nada-ljevala, kot je g. župnik naznanil.

Tako je dobila župnijska pomožna akcija od sv. Vida dozdaj že precej nad \$500, kar je vsekakor zelo častno za farno in g. župnika Ponikvarja, ki ima vedno odprto srce za domovino.

Dalje poroča gl. blagajnik Mr. Grdina, da je dobil od društva sv. Cecilije št. 37 SDZ \$5, in Mrs. Frances Mislej iz Char-Don, O. je darovala \$2.

V našem uradu so pa zopet darovali sledeči: Martin Ces-nik, 757 Hough St., Indianapoli-s, Ind., je poslal \$5.00 v spom-nim jubileja msgr. Hribarja in Marjeta Šile, 18920 Abbey Ave. je darovala \$2.00.

Najlepša hvala vsem skupaj za njih dobro srce.

Ampak te dni enkrat bo pa "tornado" udaril na ta-le baro-meter in kar bojimo se, da ga ne bi razgnalo. Pazite na poro-čilo!

Kvota za Community Fund bo letos \$5,540,000

Letošnja kampanja za Com-munity Fund v Greater Clevel-landu bo skušala nabrati \$5,540,000. S kampanjo bodo pričeli v oktobru. Od tega bo šlo, \$3,701,447 za razne dobrodelne agenci-je, vsota \$1,838,553 pa bo v-tukaj, vsota \$1,838,553 pa bo dana raznim religinim dobrodel-nim drušbam, med temi tudi za Jugoslovanski relifni sklad.

NOVI GROBOVI

Mary Šebenik

Po dolgi bolezni je umrla na svojem domu Mary Šebenik, rojena Remžgar, stara 55 let. Doma je bila iz vasi Log, fara Brezovica pri Ljubljani, odko-der je prišla v Cleveland pred 30 leti. Tukaj zapušča žalujo-čega soproga Jakoba, v starem kraju pa eno hčer. Bila je čla-nica društva Napredne Sloven-ke št. 137 SNPJ. Pogreb bo v torek popoldne ob dveh iz hiše žalosti, 18900 Abbey Ave. na Highland park pokopališče pod vodstvom Frank Zakrajška. Naj počiva v miru.

Embroider

Včeraj zjutraj je umrl v St. Alexis bolnišnici Embroider, star 52 let, stanujoč na 7829 Burke Ave. Bil je rodom Hrvat in v Ameriki se je naha-jal 21 let. Spadal je k hrvaškemu klubu "Kolo." Tukaj zapušča sina Jamesa. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:30 v cerkev sv. Lovrenca iz Ferfo-liatovega pogrebnega zavoda, 9116 Union Ave.

Milan Strahinič

Včeraj popoldne je umrl v Polyclinic bolnišnici Milan Strahinič, stanujoč na 9805 Yale Ave. Prej je družina sta-novala na 27. cesti. Star je bil 14 let in je umrl na posledicah operacije za slepičem. Tukaj zapušča očeta Nikolaja, mater Marto, osem bratov, katerih se pet nahaja pri vojakih in tri sestre. Bil je član društva št. 26 HKZ. Pogreb bo v sredo zjutraj ob devetih iz Grdino-vega pogrebnega zavoda v cer-kev sv. Nikolaja na Superior in 36. cesta ter na Kalvarijo.

Morilec dvojčkov je zdaj priznal še tretji umor

Henry Hagert, star 17 let, ki čaka na obravnavo v mestni je-či v Clevelandu, je včeraj priz-nal detektivom, da je na 9. ali 10. marca letos ustrelil nekega Edgarja Bowen, star 15 let. Izpovedal je, da je odšel v de-čka pet ali šest strelcov, natla-čil v njegove žepne velike žeblje od tračnic in drugega železa ter nato vrget njegovo truplo v reko Cuyahoga. Dečka res po-grešajo od 12. marca. Danes bo obrežna straža iskala za truplom v reki.

Vojaška maša

Jutri ob desetih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za poko-jnim Pfc. Stanley P. Koshakom, ki je dal svoje mlado življenje na evropskem bojišču.

Angleži so zopet bombardirali Turin; ameriški bomb-niki so bombardirali Avstrijo, MacArthurjevi bombniki otok Borneo.

OGROMNE IZGUBE MED OSIŠKIM VOJA-ŠTVO, KI BEŽI IZ SICILIJE

Washington. — Predsednik Roosevelt in premier Churchill sta dala v javnost uradno izjavo, da je bilo tokom maja, junija in julija potopljenih nad 90 osiških podmornic. Obenem sta pa izjavila, da imajo naciji še vedno veliko re-zervo podmornic in da bodo mogli zavezniiki varno voziti potrebščine preko morja le, ako bodo še nadalje vodili voj-no proti podmornicam.

Izjava obeh voditeljev kaže, da je glavno Hitlerjevo orožje, s katerim je nameraval ubraniti Evropo, izgubilo svoje želo in se izkazalo kot nezadostno proti premoči zaveznikov.

Hitler se je zanašal na to, da bodo njegove podmornice poto-pile toliko ameriških in angle-skkih ladij, da zavezniiki ne bodo mogli pripeljati dovolj vojaštva in municije preko morja.

Toda Hitlerjeve podmornice niso mogle ustaviti invazije na Sicilijo, niti niso mogle ustavi-ti dovoza municije in potrebščin v Rusijo.

Glavno orožje zaveznikov proti podmornicam so nosilci letal, ki spremljajo vse pošiljke preko morja in s katerih bojna letala neprestano krožarijo nad kon-voji.

Chasso, švica. — V noči od so-bote na nedeljo je bilo slišati v to mesto, ki leži na italijansko-švicarski meji, od smeri mesta Turina močne razstrelbe, kar je bilo znamenje, da so angleški bombniki zopet bombardirali se-verno Italijo, predvsem Turin.

Slišati je bilo brnenje letalskih motorjev in detonacijo bomb. Turin in Milan sta bila močno bombardirana od angleških bombnikov tudi v petek ponoči.

Ljudje, ki prihajajo iz Mila-na trdijo, da narod v taki mno-žini beži iz mesta, da so ljudje plezali celo na strehe avto-busov in da jih je morala policija odga-njati. Bombe so napravile v pe-tek silno škodo v Milanu.

Kairo, 14. avg. — Ameriški bombniki tipa Liberators, so iz-vedli enega najdaljših poletov in včeraj bombardirali tovarno iet-al v Dunajskem Novem mestu, 27 milj južno od Dunaja. Ame-riški letalci so zmetali na tovar-ne nad 350,000 funtov bomb.

To je bil eden prvih napadov ameriške zračne sile iz Egipta v Nemčijo, odnosno na Avstri-jo. Vračajoči letalci poročajo, da so do tal porušili tovarno za letala, ki jih je izdelala do 400 na mesec. Bombe so uničile tudi mnogo letal na tleh, razbile han-garje in druge naprave.

Ameriški avijatičarji so morali napraviti 2,500 milj poti na obe strani, da so izvedli ta na-pad. Najdaljši polet, ki so ga napravili angleški bombniki do-zdaj je bil napad na Gdansk 11. julija 1942 in sicer napravili 1,600 milj dolgo pot na oba kraja.

Afrika, 14. avg. — Zavezniška letala in bojne ladje so napravi-le kolobar okoli otoka Sicilije ter noč in dan napadajo zmedene nemške čete, ki beže iz Sicilije v Italijo.

(Dalje na 3 strani)

BOJNA FRONTA

SICILIJA — Včeraj so napre-dovale ameriške čete na se-vernem obrežju Sicilije za 14 milj in so oddaljene samo 27 milj še od Mesine.

RUSIJA — Ruske armade so vzele včeraj mesto Karačev, zadnjo utrjeno postojanko pred Brijanskom. Boji za Harkov še vedno divjajo v predmestjih.

AMERIKA — Mornariško po-veljstvo naznanja, da je iz-gubilo v zadnjih dveh mese-cih šest bojnih ladij, med te-mi eno podmornico in en ru-šilec.

CHURCHILL — Premier Churchill je bil tri dni gost predsednika Roosevelta na njegovem domu v Hyde Parku, N. Y. Churchill se je vrnil Quebec, kamor mu bo Roosevelt sledil ta teden.

RIM — Italijanska vlada name-rava razglasiti Rim kot od-prto mesto, v katerem ne bo nobene vojaške naprave ali kake zveze z vojno. V takem slučaju bi zavezniiki mesta ne smeli bombardirati. Toda zavezniiki bi se prej prepriča-li po kakim mednarodni komisi-ji, če je mesto res izpraznje-no vsake vojaške stvari.

Vse stare gazolinske knji-ge B in C bodo nadomestili v kratkem z novimi

Washington.—Urad za kon-trolo cen naznanja, da bodo odbori za racioniranje vpokli-cali vse stare gazolinske knji-ge B in C in izdali nove. Na-men je, da se prepreči raba ku-ponov iz starih knjig, kadar avtomobilist dobi novo knjigo.

Novi kuponi bodo imeli na-pis: "Mileage Ration B (ali C)." Na starih kuponih je tiskano: "Permits delivery of one B (or C) unit of gasoline at time of sale. Office of Price Administration."

Avtomobilisti lahko zameja-jo stare B in C knjige pri svo-jih odborih od 23. avgusta na-prej, ako se tam zgledajo ose-bno, ali pošljejo knjigo po po-šti, nekateri odbori so že dajali zadnje tedne nove vrste kupo-ne, torej takih ni treba zame-njati.

Zopet darovala kri

Mrs. Lottie Koprivec iz 7505 Aberdeen Ave. je že sedmič da-rovala kri za Rdeči križ oziroma za vojake. Njen soprog Frank, sin Mr. in Mrs. Anton Koprivec iz 1007 E. 76. St. se nahaja že 3 mesece pri vojaki.

Seja pev. društva

Nocoj ob 7:30 bo seja staršev mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. Na dnevnem redu bo več važnih zadev.

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE — Plave znamke R, S in T so veljavne do 20. septembra. MESO, sir, sirovo maslo itd — Rdeče znamke T, U V in W so veljavne do 31. avgusta. SLADKOR — Znamka 14 je veljavna od 16. avgusta do 1. septembra. Znamki 15 in 16, vsaka za 5 funtov sladkorja za pre-zerviranje, sta veljavni do 31. oktobra. Kdor hoče več sladkorja racioniranje, mora napraviti prošnjo pri svojem odboru za CEVLJI — Znamka 18 je veljavna za en par čevljev do 31. oktobra. GAZOLIN — Kupan 7 iz knjige A je veljaven do 21. sep-tembra in sicer samo za 3 galone gazolina. Enako kuponi iz knjig B in C kup vsak samo 3 galone gazolina. KOLES — Knjige A morajo dati pregledati kolesa do 30. septembra, B do 31. oktobra, C do 31. avgusta.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC, Editor
Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razdelitvi: celo leto \$6.50; pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year. \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 192 Mon., Aug. 16, 1943

Ali se vam bodo zdaj vendar odprle oči?

Predno bo mogel kdo po zadnjih naših dveh uvodnikih zacviliti, da ubijamo Sansa, bomo izjavili mi, da to ni res. Mi smo za Sansa, toda hočemo, da se hiša enkrat temeljito počisti in pa da se prične že enkrat z delom. To pišemo v upanju, da se še vsi zavedamo ameriške demokracije, kjer je dovoljena vsaka poštena kritika. Prava in poštena kritika ni napad, ampak ima samo namen stvar izboljšati. Poštetne kritike, ali sploh kritike, se ni treba bati. Bati se je treba molka o stvari, ker bi to pomenilo nezanimanje, kar ima za posledico mrtvilo in pogreb.

Tako naj pripomnimo par besed k zadnjem obširnem zapisniku Sansove seje. Zapisnik je bil tako velik, da ga niti dnevniki niso mogli priobčiti v eni izdaji. In vendar bi bil zapisnik lahko veliko skrajšan, ker v njem je bilo vsepolno stvari, ki bi bile prav lahko izostale iz uradnega zapisnika. Tam smo, na primer, čitali poročilo predsednika Kristana, kako je šel v New York, kako da je tam govoril z urednikom Hudetom, z go. Ano Krasno in drugimi, kar se tiče Sansa oziroma zapisnika popolnoma nevažnimi osebami, kako je naročil nekemu rojaku, ki je odhajal v London, pozdrave za tamošnje Slovence. Kaj take stvari spadajo v uradni zapisnik take organizacije, kot bi moral biti Slovensko ameriški narodni svet, predstavnik ameriških Slovencev?

Kar Sans danes krvavo potrebuje je — dobrega tajnika. Odkar je radi boleznj izpregel p. Kazimir Zakrajšek, nima Sans tajnika, kot bi ga moral imeti. Tajnik take politične organizacije, kot je Sans, bi morala biti oseba, ki prvič lahko posveti temu delu ves svoj čas in drugič, ki ima gotove izkušnje v svetovni politiki, predvsem pa v jugoslovanski oziroma slovenski.

Tajnik Sansa ni samo zato, da bi sedel v uradu, prejemal imena novih podružnic in pošiljal na liste poročila, koliko denarja je že prišlo v blagajno. Za take stvari je sposobna vsaka oseba, ki zna vsaj tipkati. Tajnik take organizacije kot je Sans, bi moral biti duša vse organizacije. On in ne izvršni odbor mora voditi vsu politično akcijo, on in nihče drugi bi moral iskati potov in izhodov za slovensko, odnosno jugoslovansko vprašanje na primernih mestih. Tajnik bi moral biti tista oseba, ki bi morala vedeti, kje je treba pritisniti kljuko, kje zagovarjati Sansove namene, kje popravljati razne članke, ki pišejo škodljivo o slovenski stvari. Tajnik mora biti z eno besedo oseba, ki mora vedeti vse in videti vse, obenem pa mora biti o stvari sami tako dobro poučen, politično podkovan, da ve z diplomatskim načinom peljati voz, da ga ne zapelje v blato, kjer bi obtičal.

Mi poznamo tako osebo, ki bi do počice odgovarjala tem zahtevam, vprašanje je samo, če bi hotela sprejeti tajniški posel pri Sansu. Ta oseba je p. Bernard Ambrožič.

V njem poznamo človeka nenavadne marljivosti, skoro prevelike natančnosti, širokega srca in premišljene, previdne besede in taktičnih dejanj. Kot vemo, je precej časa pomagal pri političnih delih ministru Snoju, torej je dobil dovolj pogleda v tiste skrivne kotičke diplomatskih umetnosti, ki nam navadnim zemljanom niso pristopne ali razumljive.

V času, ko je delal z ministrom Snojem, se je seznanil z različnimi važnimi uradi in osebami v Washingtonu in drugod, s kakršnimi je treba imeti zveze, ako hočemo koristiti naši stvari.

Torej bi bil p. Bernard ravno prava oseba za Sansovega tajnika, da ne rečemo, da boljšega ne bi mogli dobiti.

Toda da se bomo razumeli — mi s tem pisanjem ne delamo nobene reklame za g. Ambrožiča, niti ne iščemo zanj nobene službe. On službo že ima in ž njo dela čez glavo. Tudi ne vemo, če bi sprejel tajništvo pri Sansu, ker ga o tem nismo vprašali. Ni namreč naša zadeva iskati Sansovih tajnikov, to je zadeva izvršnega odbora, ki v vseh teh mesecih ni mogel najti prave osebe za ta važen urad, kar nas je napotilo pisati take stvari, s katerimi se bomo najbrže zamerili najbolj p. Bernardu, ki si najbrže prav nič ne želi ponovnih političnih del. Ampak pišemo to, ker smo prepričani, da bi p. Ambrožič ne odrekel, ako bi se ga hotelo vpreči v delo za pomoč domovini. Njegovo veliko slovensko srce je pripravljeno storiti vse za domovino, kar je le mogoče storiti.

Ako bo izvršni odbor SANSa poslušal ta naš nasvet in vprašal p. Ambrožiča, naj bi prevzel tajniške posle, prav nič ne dvomimo, da bi odrekel. Prepričani smo, da bo šlo z njegovo večjo roko vse drugače naprej, kot gre sedaj. Poleg tega smo pa tudi prepričani, da bi p. Bernard pridobil v Sansove vrste tudi tiste, ki danes morda še niso v njih.

Kar smo v teh treh člankih napisali, je bilo podano iz srca in z namenom zidave in ne podiranja. Upamo, da nas je vsak tako razumel in ne drugače.

BESEDA IZ NARODA**Zopet pri farmarjih**

Kar sem že dalj časa nameraval, sem tudi dosegel v soboto in nedeljo 6. in 7. avgusta, ko sem posetil Genevo, kjer so naši rojaki na farmah, nekateri že po več desetletij. To pot sem imel s seboj filme polne in prazne; ene, da jih pokažem in zopet druge, ta prazne, da jih napolnim z različnimi dogodki iz farmerskega življenja. Oboje se je prav dobro posrečilo.

Z Mr. Jerry Strojnom sva se bila dogovorila za eno tako predstavo. On naj bi preskrbel za njo prostor. Če je komu mogoče to storiti, bo gotovo storil Mr. Strojno, ker poznam tega moža in vem, da za kar se on zavzame ali reče, gre gotovo vse gladko naprej. Za kazen slik nam je bil dobil zelo pripraven prostor, ki je na križišču glavnih cest v Harpersfieldu in je nekako v sredini okolice, v kateri je največ naših slovenskih farmarjev. Tam se nahaja tudi slovenska gostilna našega farmarja Mr. Franka Kausa. Že to, če rečem, da je tam gostilna, veliko pove in iz tega je razvidno, da je kraj obljuben in da se tam ustavljajo potniki.

Rečem pa, da smo se res prav imenito počutili. Za vse to pa gre zahvala v prvi vrsti Mr. Strojnu, ki se je tako potrudil, da je prostoro najel in potem pa garažo spremenil v dvorano in poleg tega pa še napeljal tja se dežev (stolov) od pogrebnišnice Mr. Websterja iz Geneve. Če vzamemo vse to v poštev in potem pa še to, da ima Mr. Strojno sam veliko farmo in veliko dela doma, moramo še toliko bolj ceniti njegovo dobro voljo in trud. Za ves ta špas je Mr. Strojno delal mimogrede ves teden.

Vsi, ki ste se meni zahvaljevali za lepe slike, vidite, da gre velik del te zahvale zgoraj omenjenemu in pa tistim, ki so njemu pomagali. Mr. A. Debevec in njegove hčerke so tudi veliko pomagali pri tem. Hvala vsem in posebno hvala pa tudi lastniku prostorov (garaže), ki je bil tako priazen z nami ves ta večer in potem še drugi dan. Takega moža tam potrebujete, da vam popravlja automobile in drugo orodje. Obenem pa je ta rojak iz Kočevja in so ga zelo zanimale slike Ribničank, ki so popravljale rajte in rešeta. Velike špasi smo imeli z njimi tisti večer in potem še naslednji dan. Tako je bil en vesel dan za farmarje, katerega so v duhu preživeli s svojimi domačimi onstran morja.

Slike so jih ganile

Ker je tam poleg Gorenjcev tudi več Dolenjcev, posebno iz žužemberške in adjovske fare, smo imeli slike iz domovine baš iz tistih krajev in to pa je bilo zanje najlepše. Mnogi so videli svojece, katerih se še dobro spominjajo, ko so peljali birmance na hrib k farni cerkvi, ki se vidi tako daleč od vseh strani velike žužemberške fare. Med gledanjem so napravili razne medkljice spoznavajoč enega ali drugega. Dalje so videli v teh slikah cerkve, v katerih so bili krščeni; šole, kamor so pohajali k učenju ter polja, kjer so delali in preživljali svoja mlada leta. Z drugo besedo, slike so jim ugajale, saj so jih pa tudi gledali do 11. ure zvečer, pa niso bili še prav nič utrujeni. Obiljubil sem jim, da bom zopet prišel z drugimi slikami.

Posnel slike

Cepprav je dandanes že bolj težko dobiti filme, pa sem jih jaz še vseeno imel nekaj v zalogi in te sem bil vzel s seboj, kajti mislil sem si, da bi bilo dobro, če se tudi mi mestni ljudje seznanimo s življenjem naših farmarjev. Zato sem pa

posnel slike družin in skupin v precejšnjem številu, da jih bomo lahko videli tu in mestu, ker mnogi imajo tu in tam svoje prijatelje.

Vojska in farmarji

Vojska je pobrala farmarjem delovne moči. Ostali so na farmah očete in matere ter majhni otroci, a najboljše delovne moči pa so odšle v službo Strica Sama — v vojno. V več hišah sta sama oče in mati za vse delo na farmi. Lahko si mislite, kaj to pomeni in še posebno v teh časih, ko vse gleda na farmarja, koliko bo lahko od tega kar pridela tudi lahko prodal. Zato pa si lahko predstavljamo njih težki položaj. Farmerski domovi so tako obloženi z različnimi deli pri hiši, da je za vsako gospodinjstvo dovolj, če se ti stih drži in poleg tega pa še kuhar za družino, kolikor ji jo je še ostalo doma. Njiva, krave, ščetinci in kokoši vsi gledajo in čakajo na gospodinjstvo ter čakajo od kje se bo prikazala s krmo zanje.

Farmarski gospodinjci res ne more biti dolgčas, če bi mogla, bi rada delala z desetimi rokami. Ker pa je vse le odvisno od letine in pridelka na njivi zato je treba skrbeti, da ni nujni pleva in da je trta privezana, krompir okopan ter ko ruza opleta in žito požeto in pospravljen s senom vred za krave in konje. V takih slučajih mati še bolj nego hišni gospodar dela ob večerih ter že ne vse zgodaj računa, kako in kaj se bo moglo vse delo izvršiti.

Poleg vsega tega pa prihajamo še mi mestni ljudje na farme ob nedeljah in to v sam nadlego. Pa kako so se navadili naši ljudje hoditi k našim farmarjem na počitnice, še več pa ob nedeljah, ko prihajajo kar v večjih skupinah, kakor smo doma hodili na božjo pot. Slike bodo pokazale, da prihaja na farme mladina v velikih skupinah. Zato so pa začeli farmarji graditi majhne hišice, kjer so postelje in tako ostanejo nekateri kar po cel teden ali dva. To je sedaj moda ali modernost za mladih, pred leti ni bilo kaj podobnega. Ljudje si znajo dandanes pomagati.

Naj za danes sporočim še to, da je bilo dohodkov pri vstopnicah \$21.20, kar so vse izročili meni in da naj kar jaz obrnem v kateri koli namen hočem. Zato bo pa od tega šlo v sklad akcije slovenskih župnij \$15.00. Mr. Anton Debevec, poznani in priljubljeni farmar, je pa še sam priskrbel \$10.00 in Mr. Frank Klaus pa \$5.00 in tako bo iz Geneve skupaj za ta sklad \$30.00. Ko bomo priredili drugo predstavo, bomo storili še več za prepotrebni domovinski sklad. V teku enega tedna bom do filmi razviti in tedaj bom pa še poročal, kako smo se imeli pri posameznih farmarjih v Genevi, Ohio.

Anton Grdina.

Iz seje podružnice št. 35 JPO-SS

Zadnja seja je med drugim razpravljala tudi o resoluciji, katero nam je poslala čikaška podružnica št. 8 in ki se nanaša na spravljanje oziroma nabiranje ponošene obleke med našimi rojaki kakor tudi obuvala itd.

V tej resoluciji navajajo, da je potrebno da da glavni odbor te organizacije razglas na vse naše slovenske rojake v tej deželi, da zbirajo in ne zavrzajo nikake še uporabne obleke, katere imajo na rokah ter naj jo hranijo, ker bo gotovo prišel čas, ko bo naš narod tudi te veliko potreboval, kadar bo možno to poslat v domovino. Naša podružnica se je strinjala s to resolucijo in kot tako tudi odobrila.

S tem je bil tudi storjen sklep, da se apelira na vse Slovence v tem okolju, kateri ima ali bo imel kaj take obleke ali obuvala itd., da isto shrani in kadar bo prišel čas, se bo dalo v javnost oklic, da se to zbere skupaj kam in kje, bo tudi povedano o pravega časa. To se pravi, da kadar bo prišel čas, da bomo tudi v tem oziru lahko kaj pomagali. Torej, ne zavrzite ničesar, kar je le količjak še uporabno. Naš narod v domovini bo to neobhodno potreboval, o tem ni nobenega vprašanja, kajti potreba bo res nujna.

Zadnja seja naše podružnice tudi ni bila tako dobro obiskana, kot so bile druge seje pred to. Vzrok je menda v tem, ker nisem bil poslal vsem opominov, ampak sem se bil poslužil samo časopisja. Kaj takega bi se ne smelo zgoditi, kajti vsakega zastopnika dolžnost je, da poseja seje, ker vsaka seja te organizacije je velikega pomena.

Zato pa vas vse že danes opozarjam na prihodnjo sejo. Priđite vsi in vse. Dela pred nami je vedno več in to vsled naše prihodnje prireditve. Čas teče in pripravite morajo iti k zaključku, kajti 24. oktober bo kmalu tu in če hočemo imeti res uspeh, je navzočnost slehernega na tej seji nujno potrebna.

Za mesec julij je tudi izostalo moje finančno poročilo, ker sem videl, da je bolj pičlo in zato pa bo to podano v mesecu avgustu skupaj za dva meseca in bo morda kaj bolj razveseljivo, seveda če se boste kaj bolj potrudili s nabiranjem in prispevki. Torej, potrudite se ta mesec, ker niste bili preveč uspešni v zadnjem mesecu. Zbirajmo in prispevajmo.

Torej na noge vsi tisti zastopniki in zastopnice, ki imate naobirne knjižice. Nikar ne tistih istih v domačih predalih, ampak jih imejte ob vsaki priliki s seboj in ko pridete v družbo z znanci in prijatelji tedaj navedite jih za prispevek. Tudi ne pozabite na zbiranje prodajnih znamk (sales tax), zbirajte jih in jih izročite kateremu izmed zastopnikov ali spodaj podpisane mu. Za vsakih sto dolarjev teh znamk, dobi naša organizacija tri dolarje. Torej se tudi tem potom lahko nekaj zbere skupaj. Kaj pa tisti srečni listki, ali vam gredo kaj izpod rok? Tudi te je potrebno, da jih spravimo v promet čim več mogoče. Torej ne pozabite na prihodnjo mesečno sejo, katere se vrši 24. t. m., kot običajno vsak četrti četrtek v mesecu.

J. F. Durn,
tajnik št. 35 JPO-SS.**Poziv g. Jankovichu in slovenski javnosti v pre-mislek**

Cleveland, Ohio. — Ravno kar sem prečital dopis g. Antona Jankovicha v "Enakopravnosti" št. 184 z dne 9. avgusta 1943, in g. Jankovichu kar takoj odgovarjam in ga zaeno pozivam, da to, kar je pisal, tudi dokaže.

Dopis g. Jankovicha obsega nekako tri kolone in pol, ampak, jaz se z vsebino celega dopisa ne bom bavil pač pa samo o tem le:

On piše med drugim: "Poznam več Srbov osebno, še več pa Hrvatov. Tudi njihove liste čitam." — "Čitam pa tudi srbski šovinistični list 'Srbobran', ki je skrajno sebičen pa trmoglav ter zagrizen. Posebno so mu v želodec hrustali katoliški. V ta list piše tudi jugoslovanski veleposlanik Fotić. Kar on piše, je sama hujskarija, napadanje in zdražbarija." — Tako Jankovich.

Kako dolgo on čita Srbobran in če ga res čita jaz ne vem, a močno pa dvomim, da ga kaj prida čita, kajti če bi ga, ne bi pisal takih budalosti, ki niso drugega kot golo natočevanje. Jaz tukaj ne bom zagovarjal

niti Srbobrana, katerega čitam precej dolgo vrsto let, čitam dalj časa kot je kak slovenski kričak kot je g. Jankovich, ali pa tudi še kak višji, sploh vedel, da je na svetu kak "Srbobran."

G. Jankovich pravi, da tam piše jugoslovanski veleposlanik (prosim: ambasador) Fotić. — Javno izjavljam, da jaz v Srbobranu še nisem nikoli videl kakega takega članka, o kakršnem piše g. Jankovich, da bom bolj točen: nobenega Fotićevega članka nisem tam videl. Pa človek je tako pozabljen in prav lahko se pripeti, da bi jaz kaj prežrl, a g. Jankovič je pa le zamerkal to.

Zato jaz podpisani pozivam g. Antona Jankovicha, da to javno dokaže: navede naj številko dotičnega Srbobrana, oziroma številke vseh Srbobranov, v katerih Fotić hujska, napada in zdražbari. Da pa ne bo njegovo delo tako zastoj, ker vsak delavec je vreden plačila, mu jaz obljubim za vsak tak Fotićev članek v Srbobranu deset dolarjev kot odškodnino ali nagrado.

Na primer ako mi dokaže to, da je bil le en tak članek, bo dobil \$10.00 ako jih pa najde naprimer 10 takih člankov bo pa že kar sto dolarjev te nagrade, če jih je pa 20, bo pa dvesto dolarjev in tako naprej.

Torej, g. Jankovich, tu imaš poleg dolžnosti, katero od tebe jaz zahtevam, še nagrado. Garantiram pa ti, da boš točno dobil kakor hitro vse dokažeš in to ne samo s tvojim jezikom pač pa res z dokazi. Tako zdaj pa kar na delo pa dokaži.

Zdaj pa še par besedi slovenski javnosti: Slovenci, kako daleč bo šla še ta stvar, da bodo razni neodgovorni elementi v teh tako resnih časih za Slovence prinašali take stvari v javnost? Ali se hočemo res pred vsem svetom osmešiti, pa pokopati še to malo upanje na zopetno zedinjenje v Jugoslaviji? Ali res hočete, da bodo Srbi mislili, da smo Slovenci same barabe. Dovolj smo se že osmešili na Slovenskem kongresu, ko se je g. Ambasadorja lepo povabilo v Slovenski narodni dom, med Slovence, kjer se ga je potem tako nizkotno napadalo in zbuvalo?

Srb je, pravite? Dobro! Ali se pa še kaj spominjate kaj se je delalo z g. dr. Pitamicom, ki je bil Slovenec? Ali še pomnite s kakšno komedijo in maškero se ga je sprejelo 4. decembra 1. 1932. Še bolj očitno in umazano, kot dr. Fotića. Takrat so tudi botrinjili tisti paradi razni mazači in hujskači. Še hranim letake (dva različna), ki izpričujeja vse ostudnost tedajnega zadržanja namram Jugoslaviji in vendar je bil tedaj poslanik Slovenec — dr. Leonid Pitamic. Pa bi se lahko še kaj povedalo kaj se je delalo, ko je bil za poslanika dr. Pitamic, ampak naj zadoštuje.

Ni čuda, da so se Srbi v "Srbobranu" pred nekaj leti zahvalili, za tako kulturo; to je veljalo seveda Hrvatom, ko so jim povedali: "Hvala za tako kulturo, s katero se ponašate, mi jo odklanjamo. Ali hočete, da bomo še o Slovencih rekli tako? Do sedaj so nas spoštovali, ampak če bo šlo tako naprej, bodo rekli Slovincem kot pravijo Hrvatom: Mi vas ne maramo! Imejte svojo kraljevino, a nas pa pustite v miru, ker mi smo siti vas in vaše kulture."

Ako hočete imeti polemiko, imejte jo pošteno in trezno pametno; z blatenjem, natočevanjem in lažmi ne boste prišli nikamor.

Naj zadoštuje, a g. Jankovič pa pozivam, da izvrši z kar sem ga pozval.

Clevelandu, O., 9. avgusta, 1943. Jože Grdina.

Važne odredbe glede pošiljanja zavrtkov vopasku mu osobju preko morja

Uprava zvezne pošte v Clevelandu nas je naprosila, naj običimo v tem listu sledeče podatke glede pošiljanja zavrtkov vojaškemu osobju preko morja.

Vsaka pošiljka mora natančen naslov, ki mora biti čitljiv.

Na isto osebo se ne more slati več kot enega zavrtka enem in istem tednu. Pošta sprejme nobenega oglaševanja in letakov, ki se pošiljajo dno po 3. poštne redu.

Pošta ne sprejme nobene stvari, ki se lahko spridijo. Prepovedano je poslati: oporo, pijske, gorljive stvari, vžigalice ali tekočino za vžig, nike, strupe, ali zmes, ki bi škodovala drugi pošti. Za denarne pošiljke naj uporablja Money Ordre za je izven mej Zed. držav.

Zapečateni zavrtke, ki tehtajo nad 8 unč in za se plača 3 cente od unč poštne, se sprejme za ameriško, ne sile preko morja, ne da zahtevalo za to izkazila, da tak predmet naslovljenec val.

Za odposiljke preko morja ne sprejme (razen kot goraj omenjeno) nobenih predmetov, re ni izrecno zahteval naslov. Ti zavrtki ne smejo tehtati nad 5 funtov, ne smejo biti palcev v dolžini in širini. Pošiljanju je treba pokazati pošti pismo prejemnika, ki rem navaja zahtevane stvari so v zavrtku. Ravno tako je ba pokazati kuverto, v katero pismo prišlo. Ako je pismo no na V-pošti, kuverta ni zana.

Nobenega zavrtka se ne pošilja vojakom preko morja bi bili zavarovani ali poslani C. O. D.

Za pomorsko bojno silo preko morja pa ni potrebno pokazati prej pismene izkazila o vseh stvareh.

Z namenom, da bodo do božična darila vojaštvo o pr času in v dobrem stanju, treba ravnati po sledečem:

Božične pošiljke in karne armadno osobe preko morja morajo odposlati v času med septembrom in 15. oktobrom, čim prej v teku tega časa, boljše. Božična darila in paketa za pomorsko bojno silo se pošlje do 1. novembra, vsaki pošiljki napišite v zavihku: "Christmas Parcel".

Za pošiljke, odposlane v gori navedenem času, ni treba pošti pokazati zahteve prejemnika za stvari, ki so v zavrtku. Na zavrtke se ne sme niti nobenih etiket, ki bi sličile ni znamki.

J. L. Collins

pomož. poštni mojster

Raba avtov v Nemčiji

Raba privatnega avtomobila v Nemčiji je dovoljena le s sebnim dovoljenjem državnih oblasti in lastnik mora dokazati, da je v uporabo nujno potreben vojni napor.

V neki tovarni je vodstvo pustilo delavko, ker je preveč tesno obleko. Takrat pustile vse ostale delavke, ter poslane na vodstvo tovarne, ki je izjavila: "Vojna gor, vojna dol, predpisi tje, ženski spol ima in mora biti neoporečno pravico, da si moza." Vodstvo je odpusteno delavko zopet sprejelo nazaj.

Grogov Gropa

Obraz s slovenskih hribov.

nedeljo zvečer je prišel na tistem ozkem pasu koj za hlevom, nekaj časa brez reda, pozneje so se pa uvrstili, tako kakor v stopnjice, da je bil vsak za nekaj korakov za prejšnjim in za toliko, kolikor daleč sega kosa v krogu, bolj na desno. Prvi je bil mladi Gropa, ki je vedno vse vhitel, zadnji njegov stari oče, ki je bolj na to pazil, da se čisto pokosi krog grmovja, kot na to, da ima kosa široko pot. Veselo je pela kosa hč, hč po devetkrat na vsak mahlej, in devet koscev je bilo korajžnih, kakor bi bili na ženitovanju. Ko so toliko postali, da kose obrišejo, so zavriskali na vse grlo, da se je vrisk razlegel po hribih krog in krog Kremenice. Vsa dolina mora vedeti, da Grogovi kosijo in da so dobre volje. Starega Grogova prijemali, prav resno držeč se, zakaj da ni z drugimi zavriskal, in on je trdil, da je tudi pomagal, kar je mogel; res pa ni bilo, le usta je bil odprl in se delal, kot bi na vse pretrganje vriskal.

Kdor ogleduje te na pol praznično opravljene delavce, ki so kakor snubači z šopki okinčani, in ki zapored vriskajo, zdaj ta, zdaj pa po več njih skupaj, ta pač ne vidi, da je to najtežje delo vsega leta, čeravno se kosci skoraj ne gane. Le gornji život se giblje za spoznanje in noge se prestopajo vsak mahlej čisto neznatno, vendar boli kosca zvečer čez pas zlasti če košnje ni kaj prida vaju, tako hudo, kot bi bila vsa koža čez trebuh ranjena. Na to pa ne porajajo in so ves čas veseli, ne le na videz, ker je navada vriskati in klobuke s šopki kinčati, ampak v resnici. Kolikor utegnejo, se menijo le o norčijah, vsa govornica je polna šale in burke. Koliko pa tudi gre delo lepše spod rok, koliko spretnosti je vesel človek, kot čmeren! Zadovoljen s tem, kar je opravil, se vleže kosci zvečer, zdrav kot riba vstane jutraj. Kako grdo je pa videti čmernega delavca! Vsaka reč mu je zoperna, nad vsem in sam nad sabo se jezi, povsod se opoteka in brez potrebe ustavlja, delo ne gre spod rok in je dolgočasno; od daleč je poznati, da ne marajo zanj ne ljudje, ne Bog. Na Kremenicah takega že celo ne marajo.

Okoli sedme ure, ko so prikosili skoraj do srede tistega pasu, so klicali izza hišnega vogla h kosilu.

"Juuhuhu, ujuuhuhuhu!"

Obrisali so kose in izginili na desno v grmovje, da gredo po stezi domov. Gretoči so se z Zalomovskim Boštjanom šalili, kar ni bilo ravno težko. Boštjan sicer ni bil ravno neumen, le malo neroden v govoru, zraven tega pa sladkosnedež, ki je zelo rad kaj dobrega pojedel, zato so ga radi imeli za "pepeta."

"Boštjan," mu je rekel Grintovski hlapec, "pri kosi bo ješpren natlačen z jetno klobaso in s prešičjim uhom, to ti je nekaj dobrega."

Boštjan bi se bil rad hudoval, pa ni mogel, ker ni pravih besed našel.

"Odkod pa to veš?" je vprašal nekam jezno.

"Zjutraj sem videl Marjano, ko je klobase rezala, tisti veliki teseni krožnik je bil vrhvan takih lepih kosov, ki le sami pravijo, jej me."

Mladi Gropa, ki je bil najvišje prikosil, pa ni hotel zadnji biti. Užgal jo je kar po strugi in je moral, da ne pade, tako dirjati, da se še spodaj ni mogel vstaviti, ampak loputnil je z obema rokama ob skednjeve vrata, če ne, bil bi z glavo ob steno telebil. Komaj da so prišli drugi kosci do steze, je bil že doma.

na tistem ozkem pasu koj za hlevom, nekaj časa brez reda, pozneje so se pa uvrstili, tako kakor v stopnjice, da je bil vsak za nekaj korakov za prejšnjim in za toliko, kolikor daleč sega kosa v krogu, bolj na desno. Prvi je bil mladi Gropa, ki je vedno vse vhitel, zadnji njegov stari oče, ki je bolj na to pazil, da se čisto pokosi krog grmovja, kot na to, da ima kosa široko pot. Veselo je pela kosa hč, hč po devetkrat na vsak mahlej, in devet koscev je bilo korajžnih, kakor bi bili na ženitovanju. Ko so toliko postali, da kose obrišejo, so zavriskali na vse grlo, da se je vrisk razlegel po hribih krog in krog Kremenice. Vsa dolina mora vedeti, da Grogovi kosijo in da so dobre volje. Starega Grogova prijemali, prav resno držeč se, zakaj da ni z drugimi zavriskal, in on je trdil, da je tudi pomagal, kar je mogel; res pa ni bilo, le usta je bil odprl in se delal, kot bi na vse pretrganje vriskal.

Kdor ogleduje te na pol praznično opravljene delavce, ki so kakor snubači z šopki okinčani, in ki zapored vriskajo, zdaj ta, zdaj pa po več njih skupaj, ta pač ne vidi, da je to najtežje delo vsega leta, čeravno se kosci skoraj ne gane. Le gornji život se giblje za spoznanje in noge se prestopajo vsak mahlej čisto neznatno, vendar boli kosca zvečer čez pas zlasti če košnje ni kaj prida vaju, tako hudo, kot bi bila vsa koža čez trebuh ranjena. Na to pa ne porajajo in so ves čas veseli, ne le na videz, ker je navada vriskati in klobuke s šopki kinčati, ampak v resnici. Kolikor utegnejo, se menijo le o norčijah, vsa govornica je polna šale in burke. Koliko pa tudi gre delo lepše spod rok, koliko spretnosti je vesel človek, kot čmeren! Zadovoljen s tem, kar je opravil, se vleže kosci zvečer, zdrav kot riba vstane jutraj. Kako grdo je pa videti čmernega delavca! Vsaka reč mu je zoperna, nad vsem in sam nad sabo se jezi, povsod se opoteka in brez potrebe ustavlja, delo ne gre spod rok in je dolgočasno; od daleč je poznati, da ne marajo zanj ne ljudje, ne Bog. Na Kremenicah takega že celo ne marajo.

Okoli sedme ure, ko so prikosili skoraj do srede tistega pasu, so klicali izza hišnega vogla h kosilu.

"Juuhuhu, ujuuhuhuhu!"

Obrisali so kose in izginili na desno v grmovje, da gredo po stezi domov. Gretoči so se z Zalomovskim Boštjanom šalili, kar ni bilo ravno težko. Boštjan sicer ni bil ravno neumen, le malo neroden v govoru, zraven tega pa sladkosnedež, ki je zelo rad kaj dobrega pojedel, zato so ga radi imeli za "pepeta."

"Boštjan," mu je rekel Grintovski hlapec, "pri kosi bo ješpren natlačen z jetno klobaso in s prešičjim uhom, to ti je nekaj dobrega."

Boštjan bi se bil rad hudoval, pa ni mogel, ker ni pravih besed našel.

"Odkod pa to veš?" je vprašal nekam jezno.

"Zjutraj sem videl Marjano, ko je klobase rezala, tisti veliki teseni krožnik je bil vrhvan takih lepih kosov, ki le sami pravijo, jej me."

Mladi Gropa, ki je bil najvišje prikosil, pa ni hotel zadnji biti. Užgal jo je kar po strugi in je moral, da ne pade, tako dirjati, da se še spodaj ni mogel vstaviti, ampak loputnil je z obema rokama ob skednjeve vrata, če ne, bil bi z glavo ob steno telebil. Komaj da so prišli drugi kosci do steze, je bil že doma.

1943	AUG.	1943
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

- SEPTEMBER**
- 5.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik v Domu Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
- 11.—Društvo Comrades, št. 566 SNPJ. Plesna prireditev v SND.
- 18.—Društva Spartans, št. 585 SNPJ. Plesna veselica v avditoriju SND.
- 25.—Carniola Hive, 493 The Maccabees. Plesna veselica v avditoriju SND.
- 26.—Zajednički dan HBZ. Prireditev v avditoriju SND.
- OKTOBER**
- 2.—St. Clair Grove, št. 98 WC. Plesna veselica v Avditoriju SND.
- 3.—Glasbena matica, opera in ples v avditoriju SND.
- 9.—Slovenske Sokolice, št. 442 SNPJ. Plesna veselica v avditoriju SND.
- 10.—Circle No. 2 SNPJ. Varietni program in ples v avditoriju SND.
- 16.—23rd Ward Democratic Club. Ples v avditoriju SND.
- 17.—Jugoslovanski pomožni odbor JPO-SS. Prireditev v avditoriju SND.
- 23.—Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ. Plesna veselica v SND.
- 24.—Dramski zbor Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.
- 24.—JPO/SS št. 35 v Collinwoodu priredi velik program v SDD na Waterloo Rd. Pričetek ob treh popoldne.
- 30.—Carniola Tent, 1288 The Maccabees. Ples v SND.
- 31.—Comrades, št. 566 SNPJ. Ples v avditoriju SND.
- NOVEMBER**
- 6.—Lodge Commodores, št. 742 SNPJ. Ples v avditoriju SND.
- 7.—Glasbena matica. Opera in ples v avditoriju SND.
- 13.—Društvo Slovenec, št. 1

- SDZ. Plesna veselica v avditoriju SND.
- 14.—Podružnica št. 25 SZZ. Proslava 15-letnice v avditoriju SND.
- 14.—Mladinski pevski zbor Črčki priredi ob 4 popoldne koncert v SND na 80. cesti, zvečer pa ples.
- 14.—Društvo V boj št. 53 S. N. P. J. prireditev v SDD na Waterloo Rd.
- 20.—Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ. Plesna veselica v SND.
- 21.—Dramsko društvo Abrašević. Predstava v avditoriju SND.
- 27.—Društvo sv. Ane, št. 4 SDZ. Plesna veselica v avditoriju SND.
- 28.—Blau Donau koncert v SND.

Zlata maša v Collinwoodu

(Nadaljevanje s 1 strani)

tomašku msgr. Hribarju. Program je odprl Rev. Francis Baraga, ki se je najprej zahvalil narodu, zlasti pa župljanom Marije Vnebovzete za vse prijazno sodelovanje, da je slovesnost tako lepo izpadla.

Najprej je zapel pevski zbor Ilirija pod vodstvom Martin Rakarja prekrasno čestitko "Zlatomašnik, bod" pozdravljen. Zatem je podala deklaracijo gđ. Dorothy Hrstar v počast jubilaru, nakar so podala dekleta v lepi prozi globoko zamišljeno delo Rev. Milana Slajeta, v katerem so narisala biografijo zlatomašnika vse od njegovih mladih let pa do današnjega dne. Reči moramo, da so naša dekleta podajala recitacije tako perfektno, kot bi bile že stare izkušene igralke na odru. Dekleta so svoje vloge fino naštudirale in izgovarjajo je bila jasna in razločna. Vsa čast dekletom in

šč. šolskim sestram, ki so dekleta naučila.

Zbor Ilirija je zatem zapel venček narodnih pesmi in končno je pevovodja Rakar užgal še avdijenco, da je pritegnila in po dvorani je zaorila mogočno narodna pesem.

Potem so dekleta proizvajala umetne plesne, nakar so predstavile naše brhke deklice lju-bek prizorček: kronanje Marije. Vsa dekleta so zelo dobro rešila svoje vloge.

Potem so šolski otroci priredili živo sliko s petjem v počast našim vojakom, pri kateri so predstavljali naši mali junaki in dekleta vse edinice naše bojne sile, da jih je bilo res veselje gledati.

Zaključili so "Lepa naša domovina" in "Star Spangled Banner."

Potem je vodja programa začel klicati k besedi govornike, ki so vsi poudarjali velike zasluge, ki si jih je iztekel slavljencev za slovenski narod in čast božjo v teh petdesetih letih svojega dušnega pastirovanja. Govorili so: župan Frank J. Lausche v imenu mesta Clevelanda, Anton Grdina v imenu župljanov fare sv. Vida, barbertonski poštni mojster Leo Walsh v imenu fare sv. Avgušтина, na kateri fari je tako vzorno pastiroval slavljencev, Joseph Lekšan v imenu slovenske barbertonske župnije, John Zulich v imenu župnije Marije Vnebovzete, Rev. Milan Slaje v imenu Lorainčanov, msgr. B. J. Ponikvar kot naslednik g. Hribarja pri sv. Vidu, Rev. Matt J. Butala v imenu fare sv. Jožefa iz Joliet, Ill., Mrs. Copich v imenu Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete in končno je govoril zlatomašnik sam. V iskrenih besedah in globoko ginjen nad toliko pohvalil vsem duhovnim sobratom, ki so prihiteli od blizu in daleč, da mu čestitajo; nekdanjemu učencu, sedanjemu županu Lauschetu in vsem, ki so mu na ta ali oni način izkazali čast na ta nepozabni dan.

Zlatomašnik je poudarjal, da ne potrebuje ne denarja ne

časti, pač pa da potrebuje molitve in za to se priporoča. Pozival je mladino k uspehu v življenju, k vztrajnosti in pridnemu delu ter ji postavljaj za zgled našega župana Lauscheta.

"Ostanite zvesti Bogu in svojemu narodu," je poudarjal izkušeni duhovnik.

Tako se je končala ta zgodovinska slavnost za ameriške Slovence. Lepa in zgledna slavnost je bila in narod je pokazal, kako visoko ceni svojega starosta, č. g. Vitusa Hribarja, katerega delo med ameriški Slovenci bo vedno slovelo kot visoka pesem požrtvovalnosti za narod in cerkev.

Večerne slavnosti se je udeležilo tudi mnogo gg. duhovnikov, ki zjutraj niso mogli priti, kot msgr. Ponikvar in Rev. Max Sodja od sv. Vida in Rev. Matt Jager, župnik iz Barbertona.

Vojna poročila

(Nadaljevanje s prve strani)

Zavezniške armade, ki so še kakih 30 milj od Mesine, se pomikajo na celi črti naprej, tako na severnem obrežju, v sredini in na vzhodnem obrežju. Vse prodirajo naravnost proti Mesini, ki je zadnja možna osiška točka za beg v Italijo.

Osiške zadnje straže sicer skušajo na vse načine, da bi zadržale zaveznike, toda njihov odpor je brez hasni in vsa Sicilija bo kmalu v rokah zaveznikov.

Nemško vrhovno poveljstvo skuša sicer, da bi odvedlo iz Sicilije kar največ vojaštva in bojne opreme, toda to se jim ne bo posrečilo in izdatni množini. Zavezniški bombniki, ki krožijo nad morskjo ožino pri Mesini, kjer Nemci beže v Italijo, povzročajo grozno uničevanje osiških čet. Kar ne opravijo bombniki, pa store bojna letala, ki se spuščajo prav nizko in s strojnimi obispljejo bežečega sovražnika.

Južni Pacifik, 15. avg. — General MacArthur danes javlja, da so zavezniški bombniki napadli japonske pozicije na otoku Borneo, za kar so morali napraviti 2,500 milj zračne poti. Bombe so užgale rafinerije, rezervarje in oljne tanke. Noben bombnik ni v tej vojni zoni napravil še tako dolgega poleta za napad.

Na Novi Georgiji prodirajo zdaj ameriške čete skozi džunglo, da bi izolirale japonsko garnizijo v zalivu Kula.

DELO DOBIJO

HISNE

Nobeno predznanje potrebno
Plača
Nič dela v nedeljo.
Jako dobri delovni pogoji.
Zglasite se pri oskrbniku.

Hotel Westlake

(197)

MALI OGLASI

Stanovanje se odda
Odda se stanovanje 3 sob, zgoraj, za 2 priletna človeka. Zglasite se na 1090 E. 66. St.

Stanovanje išče
Ženska išče kuhinjo in spalno sobo, najraje zgorej ter med E. 36. in 60. St. Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v uradu tega lista. (193)

Stanovanje iščejo
Želim dobiti stanovanje 4 ali 5 sob; morata biti dve spalnici. Najraje vzhodno od 55. ceste. Trije otroci v družini. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče POTOMAC 3215. (193)

Izgubljen pes
Izgubil se je pes v bližini E. 55. ceste. Great Dane pasme, ves črn. Radi plačamo primerne nagrado. Pokličite ENdicott 1451. (192)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

DELO DOBIJO

HOTEL STATLER

ima odprto za:
ČISTILCE — nobeno predznanje potrebno, podnevi ali ponoči; za vse vrste čiščenja v hotelu. Plača. Uniforme.
ZENSKE za pripravo jedil. Nobeno predznanje potrebno. ZENSKE za pastry, pantry, counter in kuhinjo. Plača, hrana in uniforme.
Zglasite se v sobi 335 od 9 do 5, 9 do 1 v soboto, vhod na E. 12. cesti za zaslužabništvo. (194)

TOVARNIŠKO DELO

100% OBRAMBNO DELO
predznanje ni potrebno
Plača od ure in overtime
Ako ste zdaj zaposleni v važni industriji, morate dobiti izpustnico, da ste na razpoložanju.

THE DRAPER MFG. CO.

E. 91. St. and Crane
1 blok južno od Union Ave.
(197)

VARILCI

POMOČNIKI
DELA VCI
Visoka plača od ure.
Geometric Stamping Co.
1111 E. 200. St.
ali pokličite
IV 3800.
med 7:30 zj. do 6:00 pop.
ali KE 3275.
med 6 pop. in 9 zveč.
(192)

Moške in ženske

se potrebuje za
splošna tovarniška
dela
Stanovanje v najem
6 dni v tednu
48 ur dela na teden
Plača za ZAČETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro
Morate imeti izkazilo državljanstva in prestati zdravniško preiskavo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(197)

DELA VCI

za
SPREJEMANJE
ODPOŠILJANJE
MIZARSKI ODDELEK
SPLOŠNA DELA NA JARDU
Plača od ure

The Cleveland Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(197)

ZANESLJIVI
MOŠKI IN ŽENSKE
ZA VOJNO DELO
z bodočnostjo za delo po vojni
za
PRŠILCI
POMAGAČI
in
TEŽAKI
Plača od ure.

DI-NOC MFG. CO.
1700 London Rd.
Za intervju 9 do 12—2 do 5.
(192)

OSKRBNIKI

Nobeno predznanje potrebno.
Plača
Nič dela v nedeljo.
Jako dobri delovni pogoji
Zglasite se pri oskrbniku

Hotel Westlake

(197)

Slika z bojišča. — Dva ameriška vojaka nudita prvo pomoč svojemu tovarišu, ki je bil ranjen od Japoncev na otoku Rendova, ki je eden izmed skupine Solomonskih otokov.

Kot da gredo na počitnice. — Nikogar ni na ulicah neimenovanega siciliskega mesta, ki bi žele srečno pot tem laškim ujetnikom, ki so na poti v zavezniški ujetniški tabor. V resnici so bili ti italijanski vojaki veseli, ko so se mogli podati Amerikancem, da so se tako rešili nadaljnega vojskovanja. Sedaj vsaj lažni ne bodo več.

Palomita

Zgodovinski roman

Vtis, ki so napravile njene besede na okolico, je bil dokaj različen. Stare, že po naravi bolj bojzljive in vrazam do-
vzetnejše ženske kakor tudi ne-
kateri preprostejši in lahko-
vernejši možakarji, ki se še ve-
dno niso mogli otresti docela
vere v nekako višjo, nadnarav-
no moč ciganov, so pobesili ma-
lodušno glave ali pa se spogle-
dovali plašno in vznemirjeno,
drugi, posebno iskrejša in brez-
brižnejša mladina, pa so se
smejali pristrčno in se zabava-
li le še tolikanj bolj veselo na
račun cigankinega mrkega in
črnogleda, nič kaj dobrega
obetajočega prerokovanja.

Četudi se je kazal Maksimi-
lijan sam na zunaj docela mir-
nega, hladnega in od zloslutnih
cigankin napovedi povsem
nepričadnega, je bil sam pri
sebi vendarle občutno vzlovo-
ljen in nekako duševno potr-
t, vrazverni Tudos pa je strm-
el vanj nem, prepaden in ves mrt-
vaško blede, kakor da bi mu bi-
le zastavile nejasne, temne
slutnje ves tok krvi v njegovih
žilah.

Da bi spravil stvari zopet v
pejnjši veseli in razposajeni tir
ter pregnal to mučno, klavarno
razpoloženje, ki se je oprijelo
kakor mora nekaterih, ki pa ni
nikakor pristojalo današnjemu
večeru, je zamahnil nevrni in
še zmerom skrajno dobrovoljni
Albin Pavlin s svojo roko za-
ničljivo proti stari Zorajdi, ki
se je bila ravnokar zopet poja-
vila pred šatorom s kozarcem
zelenkaste, motne tekočine v
roki in kobacala trudno proti
veliki, blizu stoječi leseni klo-
pi, rekoč:

"Beži no, beži, prismođa sta-
ra, beži pa pojdi se solit sku-
paj s Tvojimi griči in zvoncei,
križi in klobuki, z vsemi Tvoji-
mi gromi, bliski in streli, dimi
in kaj vem kaj še! To ni vse
skup nič drugega kot gola laž,

Tvoja lastna bedasta izmišljotina! Toša, zaigraj nam še kaj,
da se znova zavrtimo in pozabi-
mo na vse te babje čenče!"

Znova so zadoneli po ozračju
ponosni zvoki vsem kar nakrat
priljubljene mehiške narodne
pesmi, a to pot hitreje in odloč-
neje ter v strogo umerjenem
valčkovem tempu.

Množica je razumela na mah
cigansko povabilo. Oči so se
zaiskrile, krepke, miščaste
mladeniške lakti se oklenile
mekkih in zaobokanih dekli-
ških ledij, drhteče ženske gru-
di pa se prižele tesneje k širo-
kim in visoko vzbočenim mla-
dim prsim svojih ljubih; po-
tem so se zazibali stoteri za-
ljubljeni mladi pari liki raz-
draženi morski valovi ter tako
rajalji v medlem svitu malih
lučic in blede mesečine do ra-
nega jutra...

Maks in njegova spremlje-
valca so se bili odstranili že po-
prej pa se vrnil nazaj v grad
na kratek nočni odpočitek.

Štiri dni kasneje pa jih je
odnesla "Novara" na svojih ši-
rokih in varnih ramenih proti
daljnemu zapadu tja v novi
svet, v naročje davnih sanj in
sladko opajajočih upov!

III.

Leto in pol kasneje.

Ne daleč od vznožja visoke-
ga, divjega in globoko razora-
nega pogorja Sierra de Naya-
rit, ki se vleče navzdol ob za-
padni obali prostrane mehiške
republike, nekako v sredi o-
nega ozkega in podolgovatega
ozemlja, ki se zajeda v obliki
nabrekle kleščnice iz države
Zacatecas med njeni bližnji so-
sedi, državi Jalisco in Aguaz-
calientes, ždi ob obronku niz-
kega, topega in malo manj kot
golega griča majhna, revna in
zapuščena, širšemu svetu sko-
raj povsem nepoznana vasica
San Lorenzo.

Pod nizkimi griči, ki se vzpe-
njajo na zapadni strani, leže
ozka, revna polja, obsejana
spodaj ponajveč s koruzo, vi-
še gori pa s fižolom, graham,
ječmenom in drugimi takimi
lahkimi setvinami, ki ne zahte-
vajo toliko mokrote; proti vz-
hodu se raztezajo najprej širo-
ki, ravni travniki in pašniki, še
dalje za temi pa se skriva v
svojem lastnem bičevju malo,
toda zlobno in precej nevarno
močvirje, sredi katerega se vi-
je leno v dolgi in vijugasti, rah-
lo vzbočeni krivini dokaj širok
potoček s svojo nesnažno, mla-
kužasto in močno po gnolobi
smrdečo vodo.

Zalostna in nad vse pusta je
ta pokrajina. Le tu pa tam
ujema od mrke enoličnosti in
močno odbijajoče se dnevene
svetlobe do skrajnosti utruje-
no človeško oko kako temnejšo
točko, ozkolisto, pritlikavo, vse
zvit in pokvečeno meskitovo
drevo ali pa kako manjšo sku-
pino bodičavih, skrajno vode-
željnih kaktov ali redkega ru-
menkasto zelenega puščavske-
ga grmičja, da se vsaj malo
odpočije. Sicer pa prevladuje
povsod ista obupna, bledičasto
rjava barva, poživiljena le tu
pa tam s krajšimi cinoblasto
rdečimi marogami, tako višje
gori po nagih, peščenih rebrih
kakor tudi spodaj v nižinah po
dolgi in pustih ravneh, oglo-
danih od belega močvirskega
solitra ter osmojenih od žgoče-
ga južnjaškega solca vse tja
do mej prostranega močvirja,
kjer se nenadoma izpremeni v
sicer nekoliko temnejšo in ži-
vahnejšo, a zato nič bolj vab-
ljivo, nad vse pusto in zoprn

sivino.

Vas je nekaj štela štiride-
set, morda do petdeset malih
in prijaznih, četudi po večini
bornih kočic, nanizanih kakor
rožnivenčne jagode ob široki
pa silno prašni deželni cesti, ki
je vodila med njimi od juga
proti glavnemu mestu države.
Nekatere, one seveda premož-
nejših posestnikov, so bile zi-
dane iz kamna in ometane ter
sgrbnno pobarvane v najrazlič-
nejših kričevih barvah, druge,
njih pretežna večina, pa le na-
rejene iz adob, kakor je že pri
mehiških vaseh povsod navada,
one najzapuščenejših peonov
pa samo zbite skup za silo iz
prekanih brun in starih, na-
pol trhljih in široko zevajočih
desk, vmes pa seveda preplete-
ne s preperelo slamo, z rezkim
trstjem, starimi cunjami in na-
lovljenim ali pa narezanim ob-
vodnim dračjem. Samo nekaj
malega onih prvih pa se je ta-
čas še ponašalo s celimi stre-
hami iz žlebasto opeke, dočim
so na drugih morda kvečjemu
še viseli posamezni razcefrani
šopi črno okajene slame, veči-

na pa jih je bila žalibog popo-
loma razkritih, obupno kažo-
č svojega gola, od ognja osmojena
rebra strmečim očem mimo
idočega sveta.

Kakor povsod drugod po re-
publiki tako so bila razdeljena
mnenja glede narodne politike
tudi v malem, doslej mirno
dremajočem San Lorenzu jas-
no in odločno med obema glav-
nima taboroma, ki sta prevla-
dovala v tistih časih v Mehiki.
Dočim so se nagibali vsi imo-
vitejši posestniki skoraj so-
glasno na stran konservativne
stranke, ki jim je kajpada vra-
čala drage volje njihove sim-
patije in njihovo odkrito pod-
poro s tem, da jim je puščala
prostejšo roko pri njihovem
brezvestnem izžemanju neved-
nih siromakov, pa je stajala
večina teh vse svoje upe in sr-
čne želje na končno zmago Ju-
arezovih liberalcev, katerim so
se seveda tudi pridruževali sa-
mi dejansko v čimdalje znat-
nejšem številu, kadarkoli so le
zanesli burni vojni dogodki nji-
hove čete v obližje San Loren-
za.

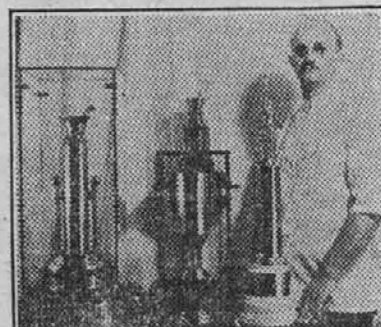
Ravno ta razceplenost v jav-
nem mišljenju in z njo združe-
ni pripadnosti sanlorenških
stanovalec pa je imela kaj
slabe posledice za malo in re-
vno zagorsko vasico. Kadar so
se približale okolici ter zasedle
obenem tudi njihovo vas moč-
nejše liberalne čete, tedaj so
proglasili neobzirni liberalni
vodje vas San Lorenzo kot za-
grizeno, njim povsem sovražno
farsko gnezdo, naložili sta-
novalcem najprej skupen visok
davek v gotovini, potem pa še
posebej zarobili imoviteje pre-
bivalce ter terjali od njih dra-
go odkupnino, kradli živino
vse povprek — konje in mule
za bojevanje, govedo, prašiče,
koze, ovce in perutnino pa za
pod zob —, plenili brezobzirno
po polju, trgovinah in tudi za-
sebnih stanovanjih ter ustra-
hovali prebivalce na vse mogo-
če načine, kolikor so se jih pač
mogli izmisliti.

Ko pa so se pojavile v bliži-
ni zopet silnejše konservativne
čete in prepodile prejšnje stra-
hovalce, pa se ni izpremenil
celotni položaj za nesrečno vas
prav v ničemer, le da so sedaj
uganjali novi gospodarji vse
grozovitosti, plene, požige in

umore v imenu presvete vere in
cerkve nad zdaj proglašeno
"brezbožnim" in z liberalnim
duhom baje skoz in skoz preže-
timi Sanlorenčani. Isti namen,
isti končen cilj, le da se je se-
daj vršilo strahovanje in iz-
rabljanje pod drugo pretvezo
oziroma pod drugačnim poli-
tičnim plaščem!

Poletno popoldansko solnce
je priplavalo počasi na sivomo-
drem nebem svodu in palilo
s svojimi žgocimi žarki malo-
številno francosko stražo, ki je
motrila nekako leno in brez-
brižno bližnjo okolico, pušče
mirno iz svojih dolgih alzaških
pip ter naslonjena malomarno
na adobaste podrtine prvega
poslopja, ki je nekako zapira-
lo s svojim polporušnim zi-
dovjem severni izhod iz San
Lorenza. Pred njimi se je igra-
la, cvilila, vpila in se suvala
maloštevilna vaška otročad, si-
leč neprestano vanje z vedno
in vedno novimi vprašanji.

(Dalje prihodnjič.)

Preizkušena zdravila proti
glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30
dopolodne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan v sredo.

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNIČNE SMRTI PRE-
LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZAB-
LJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Ahlin

ki je na božji klic za vedno zaspal
dne 16. avgusta, 1933.

Deset let hladni grob Te krije
in spomin nam žalosti erce.
Bog odzvel soproga in očeta.
počival v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali:

MARGARET AHLIN, soproga.
in OTROCI.

Cleveland, O., 16. avgusta, 1943.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne
potreščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI
V KOLONO NAŠIH MALIH OGLOSOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA
INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLOŠAJO V TEM
DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli
tozadevni oglas v Ameriški Domovini

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNIČNE SMRTI PRE-
LJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA OČETA

John Cesnovar

ki jih je Bog nanaglooma poklical k sebi
dne 16. avgusta, 1939.

Štiri leta v hladnem grobu
ljubljeni oče že počivate,
na Vaš grob zlato sonce sije,
v srečih živi pa blag spomin.

Vetni Bog Vam daj plačilo,
storil najboljšo ste za nas,
naš spomin naj bo darilo,
spavajte v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali:

MARY SHUBER in JEAN LOCKER,
hčeri.

LOUIS in NORMAN, zeta.

MARLENE in NOREEN JEAN,
vnučinki.

LOUIS, vnuk.

Cleveland, O., 16. avgusta, 1943.

Gotovo je bilo veselo svidenje, ko sta se v Severni
ki srečala sestra in brat. David Briggs služi kot
lančni voznik v 8. angleški armadi in njegova sestra
tan Ruth M. Briggs pa je tajniška pomoč pri generalu
William B. Smith, ki je zavezniški poveljnik v Severni
Afriki. David je izročil sestri za spomin nacijsko helio-

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNIČNE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA, OČETA

ANTON ANZLOVAR

ki je nas zapustil za vedno 15. avgusta, 1942.
Dragi soproga in oče, globoko potrtega srca se spominjamo
nutka, ko smo se morali ločiti od Tebe in izročiti Tvoje telo
naročje matere zemlje.

Ni Te več v naši družbi, toda Tvoj duh, spomin na Te, bo ostal
v naših srcih, dokler tudi mi ne pridemo za Teboj.
Zelimo Ti najslajšega počitka.

Oj usoda ti nemila, Leto dni je že minilo,
kako kruta si do nas, kar nas Ti zapustil si.
Si moža mi ugrabila, Oh, kak' prazno je življenje,
in očeta dragega, kar med nami več Te ni.

Saj ne mine nikdar dneva,
da bi ne bili v duhu tam,
kjer zdaj spava Tvoje truplo,
kjer Tvoj dom je zdaj hladan.

Žalujoči:

MARY ANZLOVAR, soproga.

FRANK, sin.

MARY TERCEK in JOSEPHINE OPALEK, hčeri.

CHARLES TERCEK in LOUIS OPALEK, zeta.

JOSEPH ANZLOVAR in RICHARD OPALEK, vnuka.

MARY ANZLOVAR, snaha.

Cleveland, O., 16. avgusta, 1943.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskar-
na vam tiska krasna poročna
vabila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec
papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON